

Lackfi János

A PLÜSSZSIRÁFOK ZSOLTÁRA

2019-12-24 | **VERS**

Uram,
mennyire gyerekek
vagyunk mindannyian,
félő, nem a te gyerekeid,

csak a magunk árvái inkább,
kihisztizzük,
hogy idő előtt felnőhessünk,
ovis kortól pornó-horror-bármi,
aztán kihisztizzük,
hogy rajzfilmfigurák,
gumikacsák, farsangi beöltözések
örök gyerekkorában
lebeghessünk tovább nagykorúan.
Kikérjük magunknak
évszázadok komolykodását,
a savanyú unalomra kényszerített
minifelnőttek generációit,
a gyerekméretű nyakkendőket,
keménykalapokat, öltönyöket,
örök lázadáskényszerben zizegünk,
a hatvan az új ötven,
az ötven az új negyven,
a negyven az új harminc,
a harminc az új húsz,
és mindegyik az új tíz,
elitöltönyhöz jár a
színes cipőfűző,
a hupikék törpikés zokni,
a mikiegeres selyemnyakkendő.
Az ipar a legnagyobb örömmel
követi le szabadságharcunkat,
korhatáros termékekkel
soroz meg gyerekkorunkban
és infantilis árukkal felnőttkorunkban,
kihasználja kettős nyomorunkat,
de hát miért is ne tenné, ezért fizetjük,

drága pénzt adunk érte,
hogy olyan igényeket ébresszen bennünk,
melyeket drága pénzen tudunk
csak kielégíteni,
széles választék
minden méretben és minden fazonban,
tál lencséért vagy harminc ezüstért.
Statisztikusok szerint,
s mért ne hinnénk a jó statisztikusoknak,
sosem gyártottak és adtak el világszerte
annyi plüssállatot, mint manapság,
rá nem érő felnőttek veszik
szülőpótló szóranyának,
más felnőttek saját maguknak,
egyre nagyobb lakásokban élünk,
egyre több minden
választ el egymástól,
valós távolságok és
virtuális végtelen világok,
a résekbe valami puhát
tömködünk szigetelésnek,
mondjuk plüsszsiráfot,
melynek különben már
a nevét kiejteni se könnyű:
zlüppfirás, flüppziráz...
Alvóállatkák és kulcstartóállatkák,
autótükörről fityegő kis figurák,
animált cukiságok, gifek és emodzsik
röpítenek vissza a felhőtlenül
boldog gyerekkorba,
melyről terapiák
és önismereti módszerek révén

kiderítjük, semmi idilli
nem volt benne,
mégis visszavágyakozunk,
mégsem akarunk kicsusszanni
a felelőtlenség anyaméhéből.
Uram, hogy csinálod?
Gyerekként képes vagy eltévedni,
sötét aggodalomba taszítani
tisztelt szüleidet,
*Jézuska ma nem jelent meg
az iskolában, saját bevallása szerint
az imaházban értekezett az írástudókkal
biblikus kérdésekről, kérem,
szíveskedjenek állításait ellenőrizni,
aláírás Jehudáné Gizike.*
Komolykodó tanítványaid elé meg
kölköket állítottál példaképnek,
és bár átláttál a lelkeken,
mindenkit gyermeki kíváncsisággal
faggattál, barkochbázva kérdezted
ugyan ki érintette köpenyed szegélyét,
pedig tudtad pontosan,
a szamáriai asszonyt álnaivan kérted,
hívja ide a férjét, s megdicsérted,
mikor bevallotta kaotikus szerelmi életét,
kidobós játékot javasoltál
a házasságtörőt kövezni akaróknak,
na, ki hajigál először?,
rókának nevezted Heródest,
hal szájából szedted ki az adógarast,
elkötöttél egy random szamarat
a jeruzsálemi bevonuláshoz,

tanítványaidnak ismeretlen embertől
kellett termet kérniük a húsvéti lakomához,
gyalog szörföltél a vízen,
ami tényleg vicces,
meg disznókba kergetted a démonokat,
vírusvideó lett belőle, ahogy
a sátáni röfik vízbe vetik magukat,
azt küldözte egymásnak
egész Júdea tartomány,
a húskombinát megy a levesbe,
csak a sertéstulajok meg az állatvédők
trollkodtak tajtékzó kommentekkel.
Véres komolyan játszottad
a felnőtt gyerek-Jézust,
az óriáscsecsemőt,
aki nem hajlandó
mutyizni, megalkudni, sumákolni,
úgy is végezted,
kiközösített, kicsúfolt, halálra szurkált
osztály-céltáblája,
zaklatás áldozata,
de most még itt gügyögsz
a szalmán, gyanús,
hogyan becsináltál,
hadd csodáljam
tagjaid önkéntelen mozgását,
tökéletesre esztergált kis testedet,
hadd iratkozzam be hozzád
évfolyamisméltásra, gyerekeknek.

kép | PINKE, flickr.com